

קהל טורי זהב אליק

ע"ש הרח"ק רבינו דוד ב"ר שמואל הלוי בעל הט"ז שהי' האבד"ק הראשון בעיר אליק
נתייסדה ע"י כ"ק מרן הגאב"ד רבינו אהרן זאב ב"ר בן ציון מאליק זצ"ל הכ"מ
בנשיאות בנו מ"מ הגה"צ מרן רבי אליעזר יהודה מאליק שליט"א גאב"ד דקהלתינו
821 KENT (COR. PARK) AVE. BROOKLYN NY 11205

פִּינַת הַשָּׁבוּעַ

גליון מיוחד לכבוד

ל"ג בעומר תשפ"ה

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו הוא
ימליץ טוב בעדנו אדוננו בר יוחאי

הגליון מוקדש לע"נ של

כ"ק מרן הגאב"ד רבינו אהרן זאב ב"ר בן ציון מאליק זצ"ל הכ"מ

הגליון יו"ל ע"י התאחדות אברכים דקהל טורי זהב אליק

ע"ש הרח"ק רבינו דוד ב"ר שמואל הלוי בעל הט"ז שהי' האבד"ק הראשון בעיר אליק

נתייסדה ע"י כ"ק מרן הגאב"ד רבינו אהרן זאב ב"ר בן ציון מאליק זצ"ל הכ"מ
בנשיאות בנו מ"מ הגה"צ מרן רבי אליעזר יהודה מאליק שליט"א גאב"ד דקהלתינו

MAILING ADDRESS: 183 WILSON ST. PMB #241 BROOKLYN NY 11211

כתובת המערכת לשלוח הערות או לנדרב החוצאות להמערכת לזיכוי הרבים לע"נ,

או לרגל שמחה, נא לשלוח להערות קדשינו Alikshull@gmail.com

כל הזכויות שמורות להמערכת

לכבוד החנא אלקי • תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו

יזיל עיי התאחדות אברכים דקהל טורי זחב אליק

ניגוני ל"ג בעומר

בר יוחאי

חוברו החכם המקובל הרה"ק רבי שמעון לביא זצוק"ל מחבר ספר כתם פז

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי יו"ד חכמה קדומה השקפה
לכבודו פנימה ל"ב (שלשים ושנים)
נתיבות ראשית תרומה את ברוב
ממשח זיו אורה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי אור מפלא רום מעלה יראת
מלהביט כי רב לה תעלומה ואין קורא
לה נמת עין לא תשורה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי אשרי יולדת אשרי העם הם
לומדה ואשרי העומדים על סודה
לבושי חסן תמיד ואורה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי ולשדה תפוחים עליה ללקוט
בו מרקחים סוד תורה כציצים ופרחים
נעשה אדם נאמר בעבורה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי נאורה בגבורה ובמלחמה
אש דת השערה וחרב הוצאת מתערה
שלפת נגד צוריה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי למקום אבני שיש הגעת לפני
ארי' ליש גם גלת בותרת על עיש
תשורי ומי ישורה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי בקודש הקדשים קו ירוק
מחדש חדשים שבע שבתות סוד
חמשים קשרת קשרי שיין קשריה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי שמן משחת קודש נמשחת
ממדת הקודש נשאת ציץ נזר הקודש
חבוש על ראשך פארה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי מושב טוב ישבת יום נסת יום
אשר ברכת במערת צורים שעמדת שם
קנית הורה וחדרה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

בר יוחאי עצי שטים עומדים למודי ה'
הם לומדים אור מפלא אור הקודש הם
יוקדים הלוא המה יורה מורה

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה

ואמרתם כה לחי

חוברו החכם המקובל הרה"ק רבי יוסף חיים מבאגדאד זצוק"ל מחבר ספר בן איש חי

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי

דרש כל תעלומות בעוז ותעצומות עלה
מעלות רמות אדוננו בר יוחאי

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי

ברוך הוא מפי עליון קדוש הוא מהריון
מאור גליל העליון אדוננו בר יוחאי

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי

גבור ואיש מלחמה בדת תורה תמימה
מלא מדע וחכמה אדוננו בר יוחאי

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי

איש אלקים קדוש הוא אשרי עין ראתהו
לב חכם ושביל פיהו אדוננו בר יוחאי

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי

קולו זמר עריצים וְהִכְרִית אֶת הַקּוֹצִים
וְהָצִיל הַלְחָוִצִים אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

רָאָה פְּנֵיו מְאִירִים בְּשִׁבְתּוֹ עִם חֲבֵרִים
עַתָּה גָּלָה סוֹד נִסְתָּרִים אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

שְׁלוֹם רַב עַל מִשְׁכְּבוֹ מֵה טוֹב חֲלָקוֹ
וְטוֹבוֹ דּוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ
אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

תּוֹרָתוֹ מִגֵּן לָנוּ הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ
הוּא יְמַלִּיץ טוֹב עֲלֵינוּ אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא אֲשֶׁרִיכֶם
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מִי אַתֶּם
מִטְהַרִּין וּמִי מְטַהֵר אַתְכֶם
אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים... וְאוֹמֵר,
(יִרְמִי' יז) "מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה'"
– מֵה מְקוֹה מְטַהֵר אֶת
הַטְּמָאִים אַף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל.

(משנה יומא ח, י)

לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר בְּסוֹד תּוֹרַת חֲבִיר
כְּאוֹר חֲסִמָּה מִזְחִיר אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

מְקוֹם בְּחַר בְּשִׁמְיָא עִם חֲבִיבֵי אֲחֵי
זֶה מִבְּנֵי עַלְי' אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

נְחֻמֵּד מְאוֹד לְמַעַלָּה זָכָה לִיקָר וְגִדְלָה
כְּתֵר עֲלִיוֹן לֹא נִגְלָה אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

סִינֵי סִינֵי לֹא נִקְרָא אֲרִי שְׁבַחבּוֹרָה
מִמֶּנּוּ תִצָּא תּוֹרָה אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

עֲשֵׂה שְׁבָעִים תְּקוּנִים יִקְרִים מִפְּנִינִים
כֶּם תִּקּוֹן הַעֲלִיוֹנִים אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

פֶּתַח פִּיהוּ בְּחֻכְמָה הוֹצִיא אוֹר תַּעֲלוּמָה
תִּקּוֹן זְהָרֵי חֲמָה אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם גָּלָה מִדְּרַשׁ חֲנַעְלָם
יָכוֹל לִפְטוֹר הָעוֹלָם אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

הַחֲבָא בְּתוֹךְ מַעֲרָה מִפְּנֵי הַגִּזְרָה שֵׁם
לְמַד סִתְרֵי תּוֹרָה אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

וְשֵׁם נִבְרָא מַעֲיֵן לֹא וְחֲרוֹב לְמַאֲכָלוֹ
מֵה טוֹב חֲלָקוֹ וְחִבְלוֹ אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

זָכָר צְדִיק לְבִרְכָּה דִּין רִיכָא וְכָר רִיכָא
זָכָה וְרַבִּים זָכָה אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

חֲדָשׁ כְּמַה חֲלֻכּוֹת הֵן בְּמִשְׁנַה עֲרוּכּוֹת,
זֶה הַמִּרְגִּיז מִמְּלָכּוֹת אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

טָהַר אֶת עֵיר טְבֵרְיָא עֲשֵׂה אוֹתָהּ נִקְיָא
הוֹדוּ לֹא מִן שְׁמִיָּא אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

יָדַע כָּל הַנִּסְתָּרוֹת דְּבָרָיו עוֹשִׂים פְּרוֹת
בְּטַל כְּמַה גְּזוֹרוֹת אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָא אוֹת הִקְשֵׁת לֹא נִחַיָּא כִּי
הוּא אוֹת עוֹלָם חָיָא אֲדוֹנָנוּ בֵּר יוֹחָאִי

**וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֵּר יוֹחָאִי**

יז"ל ע"י התאחדות אברכים דקהל טורי זהב אליק ונתנה תוקף קדושת היום

כלומר ממציאין לו שכר מועט... הוסיף
הרה"ק רבי שלמה מזוהלי זי"ע – ואני
מוסיף ואומר: "חוץ מהוצאות מירון!
שאם מוסיף מוסיפין לו!... ואם פוחת
פוחתין לו! ואכן גם הוא הי' נוהג לנסוע
למירון מעת לעת, ולעיתים אף נסע
לשבות בקברו של רשב"י.

ל"ג בעומר חל ביום שהי' פורים

להבין הענין של ל"ג בעומר, מפני מה חל
ביום שהי' פורים, דכתיב ושלשים יום
ושלשת ימים תשב בדמי טהרה, כי עם
בני ישראל נמשלו לאשה, כנסת ישראל
כלה קרואה, וצריכה טהרה לבעלה,
וכביכול הוא דודה, ובעה"ט: וטהרה
ממקור ב' במסורה, הכא, ואידך (תהלים
סח, כז) ממקור ישראל, כי עיקר הטהרה
מתוכם הנקודה, וזהו בכל קדש לא תגע
כי קדש נקרא שמירת הברית. כמ"ש
(מלכים ב' ד, ט) כי איש אלקים קדוש
הוא עובר עליו, וגם אל המקדש לא תבא
שידע בעצמו שלא בא עדיין אל שום דבר
שבקדושה תכלית הידיעה אשר לא נדע,
וזהו ל"ג בעומר כידוע שימי הספירה הם
כנגד ימי חלדו של אדם, ובכל יום צריך
לתקן מדה אחת וכשהגיע ליום
החמושים שער הנו"ן שער הבינה אזי
וחמושים עלו להעלות למקור שרשם לחי
החיים, לכן נאמר במשנה (אבות פ"ב
מ"ט) כשאמר רבי יוחנן בן זכאי
לתלמידיו צאו וראו איזוהי דרך ישרה
אמר ר"א לב טוב כי העיקר הוא הנקודה
שבלב וימיהם מ"ט גימטריא של לב טוב,
וז"ש (תהלים יט, ט) פקודי ד' ישרים
משמחי לב כי לב הוא ההתחלה והסיום
של התורה, ופקודי לשון מספר בחינת
ספירה שצריך להיות ישרים כמ"ש (שם
קכה, ד) ולישרים בלבותם אזי משמחי
לב, והיום הזה הי' הסיום של ל"ב ימים
ומתחילין הטו"ב ימים שצריך מהיום
לילך בדרך הטוב רק על דרך התורה
בחינת פורים קבלת התורה ברצון, וז"ש
(שם קיט, יח) גל עיני רק במה אם
ואביטה נפלאות מתורתך, (שקל
הקדש מרבינו הרה"ק רבי שמעון
שלמה מאליק זצוקללה"ה ל"ג
בעומר בעיר אליק שנת תרמ"ז)

רצונו של רשב"י שלא להיות בעצבות

במכתבו של השל"ה הקדוש במסע
לארץ ישראל בשנת שפ"ח, בו מביע הוא
את תיאור גדולת המקום וקדושתו: "על
קבר הרשב"י לומדים הזוהר באימה
וביראה ובדיקות גדולה, כי כמה ניסים
יארעו שם, ואח"כ לסמוך הלב בשמחה
רוחנית ולא שום אבילות ועצבות, כי לא
באלה חפץ רשב"י, והוא בדוק ומנוסה.
ואח"כ נודרים נדרים ונדבות ומתפללים
תפילה וכו' " עכ"ל.

האר"י ז"ל הי' הולך לציון הרשב"י
בל"ג בעומר ועשה אותו יום משתה
(שעה"כ) ושמחה.

"מעיד אני באמת, כי בילדותי שמעתי פה
מרבני קשישאי רבני ספרד אשר אבותם
ראו וסיפרו להם, כי הקדוש רבי חיים בן
עטר האור החיים הקדוש זיע"א הי' פעם
אחת בהילולא פה עיה"ק צפת ת"ו,
וכשעלה למירון והגיע לתחתית ההר
אשר עולים משם אל המקדש (הציון),
ירד מהחמור והי' עולה על ידיו ועל רגליו,
וכל הדרך היה גועה כבהמה וצועק 'היכן
אני השפל נכנס למקום אשר להבת
שלהבת קודשא בריך הוא, וכל פמליא
של מעלה הכא, וכל נשמות הצדיקים
שמה. ובעת ההילולא הי' שמח שמחה
גדולה והוא בעצמו שרף כמה בגדים
יקרים לכבוד רשב"י זיע"א". (כבוד
מלכים להגה"צ רבי שמואל העליר
זצוק"ל רבה של צפת)

מרבין בשמחה קצת בל"ג בעומר.
(רמ"א ס"ה תצ"ג)

הילולא דרשב"י

חגיגת ל"ג בעומר המתקראת הילולא
דרבי שמעון בר יוחאי, שהוא מושג
מסודות הקבלה, המדמה פטירתו של
צדיק לשמי מרומים, כנשואין, כי נשמות
שמחה ונכנסת לפני ה' ככלה לחופתה:
ביום פטירתו של צדיק תלך נשמתו
צהלה ושמחה לחוג את חג האורות,
כנכנסת לפני ה' יתברך, כי על כן קראו
בספר הזוהר (ויחי, עמ' ריח) ליום פטירת
נפש צדיק הילולא.
(אלשיך בפירושו לאיוב ל' כג)

כל מזונותיו של אדם קצובים לו מר"ה עד ר"ה חוץ... והוצאות לכבוד הרשב"י

הרה"ק רבי שלמה מזוועה"ל זי"ע,
אמר על מאמר חז"ל (ביצה ט'): "תני רב
תחליפא וכו' כל מזונותיו של אדם
קצובים לו מראש השנה ועד יום
הכיפורים חוץ מהוצאות שבתות וימים
טובים והוצאות בניו לתלמוד תורה, שאם
פחת פוחתין לו ואם הוסיף מוסיפין לו"
ומסביר שם רש"י: "כל מזונותיו של
אדם" – כל מה שעתידי להשתכר בשנה
שיהא ניזון, משם קצוב לו, כך וכך
יشتכר בשנה זו, ויש להיזהר מלעשות
יציאה (הוצאות) מרובות, שלא יוסיפו לו
שכר למזונו, אלא מה שפסקו לו. "חוץ
מהוצאות שבתות וימי טוב שם הוסיף
מוסיפין לו" – אותה לא פסקו לו מה
יشتכר לצרכה, ומהיכן תבואה, אלא
לפי מה שרגיל ממציאים לו לשעה, או
לאחר שעה. "ואם פוחת פוחתין לו" –

גודל קדושת היום

על שגב גדולת וקדושת היום, מסופר בפי
החסידים שהרה"ק רבי **אברהם
מקאל'סק** זצוק"ל, כשהי' טובל
בבוקר של יום ל"ג בעומר, הי' אומר
בלהט אש קודש: 'הריני מקבל עלי
קדושת היום'. (הילולא דרשב"י)

מסוגל לתשובה

עצם יום ל"ג בעומר מסוגל לתשובה, כמו
שכתב הגה"ק רבי **יונתן אייבשיץ**
זצוק"ל: "יום ל"ג בעומר הוא הילולא
דרשב"י, כי מת אז, והי' למעלה הילולא,
הנערה באה אל המלך, וראוי לכל איש
הירא וחרד אל ליבו יום ההוא, לשוב
בתשובה, כי זכות רבי שמעון מסייע
להבא ליטרה, ולא לבלות הזמן בעוה"ר
בהבלי עולם אשר הוא לצדיק צער".

מסוגל לרפואות וישועות

יום זה הוא מסוגל לרפואות וישועות! כי
הראשי תיבות של "מלך רופא נאמן
ורחמן" הם: "מרון"... ובזכות הצדיק
המונח "במירון" שולח השי"ת רפואות
וישועות לכלל ישראל ביום זה.
(צמח צדק ליבאוויטש)

שמחה בל"ג בעומר מן התורה

בפרשת מצורע שלשה הפסוקים מפסוק
י"ג בפרק ט"ו עד סוף פסוק ט"ו יש בהם
מ"ט מילים, וכתוב בזוהר הק' שהם כנגד
המ"ט ימים של ספירת העומר. ומוסיף
הגר"א מוילנא זי"ע שהמילה "מועד"
שכתובה שם היא המילה ה-ל"ג, רמז שם
לל"ג בעומר שהוא יום שמחה...

(הגר"א מוילנא)

יום קיבול תפלות וצריכים לשמחה

הרה"ק רבי **חנוך הענין
מאלכסנדר** זי"ע הי' מברך את חסידיו
ישיתקבלו תפילותיכם! כמו שהי'
מברכם ביום כיפור. והסביר זאת, היות
ורשב"י אמר: "יכולני לפטור את כל
העולם כולו מן הדין", ובוודאי בכל שנה
ושנה ביום שמחתו אומר כן, ועל ידי זה
מתכפרין כל ישראל ויכולו להתקבל
התפלות!... ואם כן הוי יום זה כיום
כיפור!... ולכן המנהג גם לשמח,
כדאיתא סוף תענית (ל); "לא היו ימים
טובים לישראל כיום הכיפורים וכט"ו
באב וכו'", ומסבירה הגמ' שם את
השמחה לגבי יום כיפור: כי יום זה הוי
יום סליחה ומחילה...

יום משתה ושמחה

קהל טורי זהב אליק

ע"ש הרח"ק רבינו דוד ב"ר שמואל הלוי בעל הט"ז שהי' האבד"ק הראשון בעיר אליק
נתייסדה ע"י כ"ק מרן הגאב"ד רבינו אהרן זאב ב"ר בן ציון מאליק זצ"ל הכ"מ
בנשיאות בנו מ"מ הגה"צ מרן רבי אליעזר יהודה מאליק שליט"א גאב"ד דקהלתינו

821 KENT (COR. PARK) AVE. BROOKLYN NY 11205

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֻלְקֵנוּ בְּהַלּוֹלָא דְּבַר יוֹחָאי סַפְעִיעֵלֶע אַנּוּיִיזּוֹנֶגן ל"ג בַּעוֹמֶר תשפ"ה

בעזרש"ת

- (1) לפי בקשת הציבור און צוליב די רבוי העם און די גרויסע געדרענג פון די פארגאנגענע יארן, מיט צוהאלטן די געהויבענע מעמד, און די גרויסע הצלחה למעלה מן המשווער ביי די פייערדיגע ריקודין, וועלן מיר דאס יאר פארברייטערן די מקום ההדלקה כדי איעדער זאל קענען מיטהאלטן בעזהשי"ת.
 - (2) אויף די פארלאנג פון פילע עלטערן, און צוליב די גאר גרויסע הצלחה פון פארגאנגענע יאהרן, מעלדן מיר אז היי יאהר וועט אי"ה אויך זיין א ספעציעלע פלאץ פאר די ילדי תשב"ר א סאך גרעסער פון פאראיאר, אז זיי זאלען קענען זעהן און מיטהאלטן די געהויבענע מעמד הדלקה אויף א רואיגן אופן,
 - (3) די קינדער וואס וועלן שיין מיטהאלטען וועלן באקומען א מתנה.
 - (4) מ'וועט אי"ה טיילן עלעקטריק פאקלען פאר אלע קינדער.
 - (5) עס וועט זיין צוגעשטעלט קאלטע טרונקן בשעת די מעמד.
- נב. מ'בעט די חשובע פרויען זיך צו האלטן אויף זייער מקום מיוחד עס זאל ח"ו נישט צוקומען צו תערובות

אזוי ווי ב"ה די אלע אויבערדערמאנטע שינויים וואס מיר האבן אונטער גענומען, לכבוד התנא האלקי, האבן מיר דאס יאר מער ווי אלע יארן, אריינגעלייגט אסאך כוחות בדמים תרתי משמע, מיט די אויסשטעל פונעם מעמד, נגינה שירה וזמרה וכו', וואס דאס קאסט אפ זייער אסאך געלט, בעטן מיר דעם עולם זיך אנצורופען ווארעם און זיך משתתף זיין און די הוצאות.

בְּדָאי הוּא רַבִּי שְׁמֵעוֹן לְסִמּוֹן עָלָיו בְּשַׁעַת הַדַּחַק

זכותו הגדול והקדוש יגן עלינו להתברך בכל מיילי דמיטב, ובכט"ס, בכבוד רב
הנהלת הקהילה

לכבוד התנא אלקי • תורתנו מן לנו היא מאירת עינינו

מנהג הדלקה

מנהג הדלקה

מנהג הדלקת מדורות בקהילות ישראל בל"ג בעומר וההדלקה על קברו של רשב"י במירון בפרט. בל"ג בעומר מדליקים אצל ההדלקה נר נשמה אדיר בכל תפוצות ישראל לזכרו של רבי שמעון בר יוחאי ליום פטירתו. אש ההדלקה מזכירה באורה הזוהר, את ענייני היום בו הסתלק התנא ועלה לשמי מרומים. יום זה מתואר בזוהר כיום שהאיר אור טמיר ומיוחד ואש קודש דלקה בו: כל אותו היום לא פסקה האש מן הבית --- האור והאש היו מסביב לו --- משיצאה מטתו פרחה באור ואש היתה לוהטת לפניו (זוהר ח"ג, רפז, רצא). גם גילוי סודות הקבלה מפי התנא לחברים ה' בבחינת הדלקת אש התורה העמוקה והגנוזה פנימה, להוציאה לאור של האור הגנוז. מכאן גם הכינוי שניתן לתורת הנסתר - "הזוהר", המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו. גם התוארים שדבקו ברשב"י, בוצינא קדישא- המאור הקדוש, מאיר העולם, אור המאור, אור העולמות (זוהר ח"א יד, ע"א - ע"ב). וכן תארוהו: אורו עלה עד רום רקיע. תורתו עלתה בשלוש מאות ושבעים אורים, וכל אור ואור יתפרש לשש מאות ושלושה עשר טעמים (שם). עוד על הטעמים עיין בני יששכר, דף פח). משואות אש מטוענות מטבען משמעויות רבות ואף מנוגדות. לצד המדורה שנדלקה במירון, על קבר רבי שמעון בר יוחאי וטעמי עמה, נדלקה מדורה אחרת על קבר רבי שמעון הצדיק בשיח ג'ארח. שם נהגו בל"ג בעומר להתפלל במערתו, לאכול ולשתות ולשמוח ברחבת המערה.

רבבות נשמות ישראל מקבלות תיקון בהדלקה

הרה"ק רבי אברהם יעקב מסדיגורא זצוק"ל, בנו של הרה"ק מרוזין זצוק"ל, התבטא פעם: "רבבות נשמות ישראל, מקבלות תיקון בהדלקה לכבוד הרשב"י".

מרבנים באורות

בעיר לבוב (לעמבערג) עירו של הגאון רבי דוד הלוי, בעל הטי"ז זצ"ל, הנהיג הטי"ז להדליק בכל שנה בל"ג בעומר נרות רבים לכבוד התנא האלוקי רשב"י, כדי שיפיצו אורה, אשר מרמזים על האור שהשאיר רבי שמעון בר יוחאי בדמות ספר הזוהר הקדוש שחיבר לכל הדורות. ואמנם, בכל שנה, היי שמש בית הכנסת מגיע בערב ל"ג בעומר ומדליק בבית הכנסת נרות רבים מספור לכבוד התנא האלוקי. באחת השנים, הגיע גבאי בית

הכנסת באמצע ההדלקה, וראה כיצד השמש מדליק נרות רבים בבית הכנסת. גער הגבאי על השמש וצעק עליו:

מדוע אתה מדליק נרות רבים כל כך לכבוד רבי שמעון בר יוחאי, הרי הוא תנא כמו כל התנאים, ולשום תנא אין אנו מדליקים בכלל נרות ביום ההילולא שלהם, ומה נשתנה רבי שמעון שאתה מדליק נרות רבים לכבודו. הרי חבל על הכסף. ולא נתקרה דעתו של הגבאי עד שציוה לכבות את הנרות.

כאשר שמע רבינו הטי"ז זצ"ל ממה שהתרחש נעצב אל לבו, על שפגעו בכבודו של התנא האלוקי רשב"י. ואמנם, לא חלפו ימים מרובים, ואותו גבאי נחלה, ותגבר מחלתו עליו, עד שנפטר ולא הוציא שנתו רח"ל.

אז ראו הכל כי יד ה' פגעה בו על שפגע בכבודו של התנא רשב"י. ואם עד אז הרבו בנרות לכבוד יומא דהילולא, הרי שמאותה שנה ואילך החליטו בלבוב להרבות בהדלקת נרות לכבוד התנא האלוקי, עוד יותר ממה שהיו מדליקים בכל שנה, לכבוד רשב"י.

(העיר לבוב ומנהגי)

ובזה תבין מנהג ישראל תורה הוא להדליק נרות ומאורות ביום זה לכבוד האור כי טוב שמתחיל להתנוצץ ביום זה היקר ל"ג בעומר טו"ב ימים קודם מתן תורה ולכבוד נשמת מאור התורה בוצינא קדישא אשר נתגלה ביום זה, וביום זה עלה לשמי מרומים והוא יומא דהילולא דילי לאורו נסע ונלך, עי"ש באריכות. **בני יששכר** מאמרי חודש אייר מאמר ג' ל"ג בעומר ג')

בל"ג בעומר, נהגו להדליק נרות, משואות ולערוך הדלקות גדולות ביתר ערי הקודש ולא רק במירון. בספר 'מסע מירון' הוא מספר על כך וגם במנהגי ישיבת המקובלים בית אל- מופיע במנהגי ל"ג בעומר: "ומרבנים בהדלקת נרות לכבוד התנא הקדוש ולאחר הסעודה עולים לגג ועושים הדלקה גדולה עד למרחוק מאירה, לפרסם הכבוד של הרשב"י".

תפילה שאומרים בטרם הדלקה

ישנה גם תפילה שמקורה בכת"י 'שער שמעון', ומובאת בספר הני"ל, לאומרה בטרם ההדלקה בל"ג בעומר וכה דבריו: הא לכם זרע קודש סדר הבקשה לומר ההדלקה.

הריני מתנדב שמן למאור לעלוי נשמת רשב"י ע"ה כדי שהקב"ה בזכות רשב"י יצילני לי ולאשתי ולבני מכל חלי ומכאוב ונהי' בריאים דשנים

ורעננים ויצילני לי ולאשתי ולבני מכל צרה וצוקה ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבוא לעולם, ונהיה שקטים ושאננים, ויהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שעל ידי הדלקה זו תזכני לבני חחי אריכי ומזוני רויחי ותתן לנו חיים ארוכים. (מובא בספר מסע מירון ומקורה מכת"י שער שמעון)

בעל המשמרת שלום מקוידנזוב מספר בשם אביו שהורה לכל אחד להביא בל"ג בעומר קודם תפילת ערבית נר לכבוד הרשב"י וטוב לומר כשמדליק: **הריני מדליק נרות לכבוד התנא רבי שמעון בר יוחאי, אור צדיקים ישמה, נר רשעים ידעך, ויהי נועם ה' עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.**

המנהג לשרוף בגדים בעת ההדלקה

טעם הענין שנוהגין לשרוף בגדים על קברו של רשב"י הוא, דקודם החטא של אדם הראשון היו ערומים ולא הוצרכו למלבושים, ולאחר החטא הלבישם ד'. ולכן המנהג שהכלה נותנת לחתן טלית של מצוה, להורות שהיא גרמה לו זה שיצטרך ללבוש בגדים, ומתקנת דבר זה בטלית של מצוה, כמו כן ה' אצל ר' שמעון שישב במערה בלי שום לבוש, כיון שהיה מדרגתו כמו באדם הראשון קודם החטא, וזה מרמזים בשריפת הבגדים על קברו של רשב"י, להראות שהצדיק הזה לא ה' צריך לשום מלבוש, כי ה' כמו אדם הראשון קודם החטא.... (ישועות מלכו, קוטנא)

רבי שמעון מרפא חולה שקנה זכות ההדלקה בכסף מלא

באחת השנים קנה נגיד מפורסם את זכות ההדלקה בעד הון רב, עשרת אלפים זהובים! הנגיד נתכבד בהדלקה, ותיכף פצחו העם ברננה

קהל טורי זהב אליק

ע"ש הרח"ק רבינו דוד ב"ר שמואל הלוי בעל הט"ז שהי' האבד"ק הראשון בעיר אליק
נתייסדה ע"י ב"ק מרן הגאב"ד רבינו אהרן זאב ב"ר בן ציון מאליק זצ"ל הב"מ
בנשיאות בנו מ"מ הגה"צ מרן רבי אליעזר יהודה מאליק שליט"א גאב"ד דקהלתינו

821 KENT (COR. PARK) AVE. BROOKLYN NY 11205

Side Walk	לְכָבוֹד הַתָּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי Myrtle Avenue ל"ג בעומר תשפ"ה מאפע למעמד הדלקת המדורה	Side walk
מוזיק כינו המדורה	פרויקט	
דואטור	הדלקה	
שמו להדלקה קבוצה	שטח הריקודין	
	ילדי תשב"ר	
	די גאס וועט זיין גענצליך פארשלאסן פארן פארקער פון דאנערשטיג 7:30 ביז 12:00	
	Park Avenue	

לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי • תורתו מן לנו היא מאירת עינינו

ובזמרה: 'בר יוחאי נמשחת אשריך, שמן ששון מחברקי'. הכל רקדו וחוללו בשירים ובתשבחות. הצפיפות והדחוק היו יותר מהרגיל, אבל הנאספים לא שתו לבם לכך, אלא זמרו ורקדו בהתלהבות ובהתרגשות דקדושה. בגודל הלחץ זה הדחק נפל העשיר בעל ההדלקה מן הגג, ומעצם הנפילה נשברו שתי רגליו. הנוכחים לא חשו בנפילתו מהגג, ומהמייט השירה לא שמעוהו זועק ביסוריו ומבקש שיבואו לחלצו ממצוקתו. כך שכב שעה על גבי הקרקע, עד שעבר שם אחד שהבחין בבכיותו, ושאלו מה אירע לו. סיפר לו העשיר על נפילתו ומכאוביו. הלה נטלו בידיו והרימו לאחד החדרים, הניחו על מטה, ויצא לבקש רופא שייקל מעליו את יסוריו. ברם, רופא לא הי' אז במירון, והיהודי הלז נאלץ לנסוע בעגלה לכפר הסמוך למירון. ביני לבני חלף זמן רב, עד שהיהודי חזר עם רופא שהואיל בטובו לעלות עמו למירון בחשכת הלילה, כדי להגיש עזרה לחולה שנשברו רגליו. היהודי נכנס לחדר בו הניח את העשיר החולה, ולבו פג בקרבו. החולה לא שכב בחדר, והלה לא ידע מה אירע עמו בעת היעדרו. הוא פנה כה וכה לחפשו, והגיע למעגלי הרוקדים. שם, במרכז המעגל, ראהו מרקד בהתלהבות גדולה.

הוא משכו הצידה ושאלו: כיצד הינך עומד ומרקד על רגליך השבורות? אמר לו העשיר בהתרגשות: לאחר שהלכת לבקש רופא, שכבתי מוטל כאבן דומם בחדרי, מתפתל במכאובי. לפתע **נגלה עלי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי**, ואמר לי: **'אתה עשית היום שמחה גדולה לכבודי, לפיכך עלי לשמחך ותהי בריאה** הוא הניח את ידיו הקדושות על רגלי המרוסקות ותיכף ומיד נעמדת על רגלי כבתחילה. בראותי זאת, יצאתי החוצה לרקוד עם כולם לכבוד הילולא דרשב"י.

(גדולת יהושע, נאסויד)

סגולת ח"י רוט"ל משקה

רבים נוהגים בל"ג בעומר, לתרום ח"י רוטל משקה לעילוי נשמת הרשב"י, במירון. הסגולה מועילה לכל מיני ישועות ורפואות, ורבים כבר נושעו וראו פלאות בזכות הסגולה האמורה.

ענין נשגב מפי אנשי ארץ הקודש ת"ו... שקבלה בידם סגולה לחשוכי בנים רחמנא ליצלו לנדב ח"י רוטל משקה ביומא דהילולא על ציון התנא האלוקי רשב"י זי"ע.

(טעמי המנהגים עמוד רס"ג)

ניסים ונפלאות במירון

ניסים מפורסמים משנים קדמוניות נס שהי' לזקן המקובלים הרה"ק רבי חיים שאול דוויק זצוק"ל אצל ציון הרשב"י

המקובל רבי אשר זעליג

מרגליות מביא בספרו 'הילולא דרשב"י' (עמ' נ"ב): 'אספר מעשה ה' לפני עשרים שנה בערך, בא מכתב בקשה מחו"ל לכ"ק מו"ר המקובל האלוקי רבי חיים שאול הכהן

דוויק זצוק"ל, שמושל העיר שבא מקרוב שם מציק ליהודים, ורבינו הקדוש זצוק"ל נסע למירון לשבת של סליחות לפני ר"ה עם עשרים מתלמידיו ואני הקטן עמם, והיינו שם חמישה ימים, ובכל יום שעשינו שם הקפות סביב הציון הקדוש של רבי אלעזר עם ארבעת המינים הישנים של השנה שעברה בידנו, וכשחזרנו לירושלים, מצא רבינו טעלעגראם בביתו ונתבשר כי מושל העיר מת פתאום, וליהודים שם אורה ושמחה.'

נס ע"י ח"י ראטיל משקה

'ראיתי בעיני שהיו שני אנשים שהיה להם משקה הרבה, והיו מבקשים לכל איש שישתה משקה שלהם, ושאלתי מה זה. ספרו לי, שאחד הביא קטן שלו לשמחת התגלחת והוא לא היו לו ילדים ארבע עשר שנים, ופעם אחת הי' בל"ג בעומר, ובתוך השמחה ענה בקול גדול: אני מנדר שמונה עשר ראטיל משקה לשמחת רשב"י, שיעזור לי ה' בזה השנה בן זכר, וענו כל העם אמן. בשנה זו נתעברה וזוגתו וילדה לו בן, וכעת הגיע זמן התגלחת ושילם נדרו כאשר נדר, ואיש השני לא היו לו ילדים עשר שנים, ענה אחריו כנ"ל ועזר לו ה' גם כן, שמעתי מפיהם בעצמם. ומי שהוא במירון מרגיש בחוש הששמחה הוא בכח הרשב"י ושרוצה שיהי' משתה ושמחה בזה היום, עכ"ל. (טל ירושלים מהגרי"ל הארינשטיין זצ"ל [מחכמי ירושלים מלפני כמאה שנה] עמ' ט"ל)

נס תחיית המתים אצל ציון

רשב"י בשנת תרפ"ג

בספר 'הילולא דרשב"י' (עמ' ס"ג) מביא מעשה נורא, וכה דבריו: 'והנני עד ראיי לספר בקהל מעשה נס ופלא מה שראיתי בעיני בהיותי במירון על ל"ג בעומר בשנת תרפ"ג, שחל אז ל"ג בעומר נשאר אז במירון לשבות שם את יום השבת, וטעמנו אז טעם שמחת שבת עילאית פלאית, וביום שבת בבוקר, אחר תפילת מוסף שהתפללנו אז בבית המדרש על יד ציון קודש הקדשים הרשב"י בהמנין האחרון קרוב לחצי היום. והי' נשמע כל רעש גדול, שילד אחד של אחינו הספרדים שאמו נדרה לעשות לו תגלחתו הראשונה, כמנהג הידוע, ואבי הבן לא יכול ליסע למירון, ואמו לבדה הביאתו למירון. ופתאום הילד אחזתו מחלת החולי רע ר"ל, ושבק חיים לנו. והילד הי' מונח באחד החדרים הקטנים הבנויים למעלה עלי גגות הציונים בחצר הקודש, וציון הרופאים שהיו שם מטעם הממשלה מצפת"ו שצריכין לעשות הסגר 'קראנטין' על כל אנשי החצר על איזו ימים, וכשנשמעה

הפקודה הזאת, רבים מההמון נבהלו והתחילו לברוח מהחצר החוצה אל השדות וההרים והגבעות אשר שם, אבל מיד הגיעו צעקות וקולות ובכיות, והחצר נסגר ונשמר על ידי השוטרים, ועל כולם עלה ונשמע קול בכי מהאשה ? אם הילד ? היות שבנה הראשון והיחיד שהביאה אותו לתגלחתו הראשון ? אין, ונהפך לתוגה שמחתה.

ואני בעיני ראיתי את הילד מונח בחדרו על הארץ ירוק ומת, וכולנו נצטערנו מאד מאד על נפש אחת מישראל, וצער אמו, ולא יכולנו בשום אופן מרוב צער לעשות קידוש ולסעוד את סעודת שבת בבוקר. והנה פתאום קמה אם הילד וחגרה מתני' כאשת חיל ולקחה הילד המת על ידי' ירדה עמו לבית הכנסת שעל יד הציון הקדוש, ובקול מר צורחת ובבכי צעקה אם הילד: אוי, צדיק, צדיק, רבי שמעון!

הנני אמתך, באתי לכאן לכבודך לגלח בני הילד היחיד הראשון אשר נתן לי הש"י בזכותך, וקיימתי נדרי אשר נדרתי והביאותיו כאן על ל"ג בעומר. ואתמול הביאותיו ועשיתי לו התגלחת בשירים ובזמרה ובתוף ובכינור ומשתה ושמחה (כמו שנוהגים שם בזה), ועתה איך אסע מכאן בבושה וכלימה בלי הילד וכו' ובאיזה פנים אבוא הביתה! וקולותי' ובכיותי' היו נשמע על כל החצר הקדוש, ולב מי לא נמס כמים לשמוע את קול צעקת האשה מרת הלב ובתחנוני' וצערי לבה. ואחר כך קמה ואמרה: צדיק, צדיק! הנני מניחתי לפניך כמו שהוא, ואנא ממך, שאל תביישנו, ואל תחזיר פני ריקם ותחזיר לפני חי ובריא כמו שהביאתו אתמול לפניך ואקדש שם שמים ושמן בעולם וידעו כי יש ה' וצדיקים שופטים בארץ!

ולסגולה סגרו שמה הביהכנ"ס על הציון הקדוש ולא נשאר שם רק הילד. וכעבור איזו רגעים, הקול נשמע מבית הכנסת צעקת הילד לאמו, והחכם שם פתח לה הפתח, והנה הילד קם על רגליו וצועק: אמי, תני לי מעט מים, כי צמא אני! ונתנו לו מים, והיא העלתו הגגה למקום חדרה מקודם, ונעשה שם רעש גדול מתחיית הילד המת וכל הקהל כולם באו לראות הילד החי, וגם הרופאים נאספו שמה ובדקו את הילד והודו ואמרו שאין זה בדרך הטבע כלל אלא מעשה נעשה תחיית המת ע"י התנא רבי שמעון, והתירו תיכף ומיד לפתוח שערי החצר ואמרו שאין צריך לעשות עוד 'קראנטין' והי' אז קידוש השם גדול מאד, וכולם שראו את הילד החי ברכו ברכת מחי' המתים.'

יום הסתלקותו

ביום הסתלקותו מן העולם התכנסו החברים לביתו של רבי שמעון בר יוחאי, והיו שם רבי אלעזר בנו רבי אבא ושאר החברים, והי' הבית מלא. זקף רשב"י עיניו וכשראה שהבית מלא, בכה ואמר: בפעם אחרת בעת שהייתי חולה, הי' רבי פנחס בן יאיר לפני, והמתני לי עד שבחרתי את מקומי. וכשחזרתי הקיפה אש את סביבותי ולא פסקה לעולם, ולא הי' נכנס אדם אלא ברשות. עכשיו פסקה האש, והבית התמלא.

עודם יושבים, ופקח רבי שמעון שוב את עיניו, והקיפה האש את הבית. יצאו כולם, ונשארו לפניו רק רבי אלעזר בנו

קהל טורי זהב אליק

ע"ש הרה"ק רבינו דוד ב"ר שמואל הלוי בעל הט"ז שה"י האבד"ק הראשון בעיר אליק
נתייסדה ע"י ב"ק מרן הגאב"ד רבינו אהרן זאב ב"ר בן ציון מאליק זצ"ל הכ"מ
בנשיאות בנו מ"מ הגה"צ מרן רבי אליעזר יהודה מאליק שליט"א גאב"ד דקהלתינו
821 KENT (COR. PARK) AVE. BROOKLYN NY 11205

לשאלת הרבים

מיר ווילען מוודיע זיין אז אזוי ווי יעדעס יאהר,
כדי צו קענען דעקן די הוצאות המעמד,
וועט זיין א מעגליכקייט פאר א מינימאלע
אפצאהל פון \$50 וועט מען האבן די זכ"י אליינס
ארויפצוגיין און גיסן אויל על המדורה הגדולה
לכבוד התנא.

וואס די גרויסע סגולה דערפון איז באוואוסט פון
אלע דורות געהאלפן צי ווערן מיט אלעם גוטען
בני, חיי, ומוזוני, געזונט, שידוכים, פרנסה וכו'
מ'בעט די עולם זיך שיין משתתף זיין, אויך ווער
עס וויל מנדב זיין, ח"י רוטל משקה, זאל זיך
ביטע מעלדן צו די גבאים מ'קען רופען די חשובע
גבאי נאמן דקהלתינו

האברך החשוב מו"ה יודא זאב וויילל

הי"ו 917-370-4988

די זכות הדלקת המדורה,

המסוגל לכל הישועות,

וועט פארקויפט ווערן

ברוב עם בשעת הדלקה

פרנסה ברוח תפארתנו, בזכות אדוננו ב"ר יוחאי
אשרינו.

הנהלת הקהלה

לכבוד התנא אלקי • תורתו מן כנו היא מאירת עינינו

מן שמיא נחית

כח מפי זרעו

ורבי אבא, ושאר החברים ישבו בחוץ. אמר רבי שמעון לבנו רבי אלעזר: צא וראה האם רבי יצחק כאן, כי אני ערבתי לא שלא ימות. אמור לו שיסדר דבריו וישב על ידך, אשרי חלקו.

שמח רבי שמעון, קם וישב, ושאל: היכן הם החברים? הכניסם רבי אלעזר, וישבו לפניו. נשא רבי שמעון את ידיו בתפילה, ובשמחה אמר: 'אותם החברים שהיו בבית האדרא יבואו לכאן'. נשארו רק בנו רבי אלעזר רבי אבא, רבי יוסי ורבי יהודה, ורבי חייא. בינתיים נכנס רבי יצחק, אמר לו רבי שמעון בר יוחאי: כמה יפה חלקך! כמה שמחה עתידה להתוסף לך ביום זה.

אמר להם רבי שמעון: שעה זו הינה שעת רצון, ורוצה אני להכנס לעולם הבא ללא בושה. ברצוני גלות לכס דברים קדושים שלא גיליתים עד כה, שלא יאמרו כי בחסרון הסתלקתי מהעולם. עד עתה היו הדברים צפונים בליבי, וברצוני להיכנס בהם לעולם הבא. וכך אסדר אתכם: רבי אבא יכתוב, רבי אלעזר בני ישנן ויבאר הדברים, ושאר החברים יהגו אותם בלבם. ישב רבי אלעזר לפני רשב"י, ורבי אבא מאחורי כתפיו. אמר לרבי אלעזר: קום בני, שהרי אחר יושב באותו מקום!", קם רבי אלעזר. התעטף רבי שמעון, ישב, ופתח ודרש על הפסוק (תהילים קטו): לא המתים יחללו י-ה ולא כל יורדי דומה. שוב פתח רבי שמעון ואמר: הקדוש ברוך הוא חפץ בכבודם של הצדיקים יותר מכבודו שלו. עתה רוצה הקדוש ברוך הוא בכבודי, וכל הצדיקים אשר בגן עדן באו עמו. רב המנונא סבא כאן, וסביבו שבעים צדיקים מעוטרים בעטרות מבהיקות מזוהרו וזיוו של הקדמון בקדוש, סתום של כל הסתומים, נעלם של כל הנעלמים. בא רב המנונא לשמוע בחדווה, דברים אלו שאני אומר. עד שהי' יושב אמר: הרי רבי פנחס בן יאיר כאן, הכינו לו את מקומו. הזדעזעו החברים ועמדו ממקומם וישבו בשיפולי הבית, לבד מרבי אלעזר ורבי אבא שנשארו על מקומם לפני רבי שמעון.

ובכל אותו היום לא פסקה האש מלבעור סביב הבית, ולא קרבו אליו ולא ניגשו אליו מחמת האור והאש שהיו סביבו. לאחר שנסתלקה האש, ראו כי נסתלק המאור הקדוש מן העולם, כשהוא שוכב על ימינו ופניו שוחקות. נישק רבי אלעזר בנו את ידיו של אביו, קודש הקודשים. כאשר ביקשו החברים להספידו, לא יכלו דבר,

רק בכו. ובנו רבי אלעזר נפל שלוש פעמים, ואף הוא לא יכול דבר. עמד רבי חייא ואמר: עד עתה השגיח עלינו המאור הקדוש, עתה הגיעה השעה להשתדל בכבודו. עמדו רבי אלעזר ורבי אבא ולקחוהו באפריון, וכל הבית הי' מעלה ריח ניחוח. ולא התעסקו בו אלא רבי אלעזר ורבי אבא.

רצו אנשים של הכפר הסמוך והפצירו שייטמן בכפרם, צעקו בני מירון כי חששו שלא ייטמן בגבולם. עלתה מיטתו של רשב"י באוויר, ואש מלהטת סביב המיטה. הגיע המיטה למקום הקבורה, שמעו קול: התכנסו בואו והתאספו להילולא של רבי שמעון! "יבוא שלום ינוחו על משכבותם" (ישעיה נז ב). כשנכנסה מיטתו למערה שמעו קול: זה האיש מרעיש הארץ, מרגיז ממלכות. כמה קטרוגים משתתקים ביום זה ברקיע בגללך – רבי שמעון בר יוחאי, שרבונו של עולם משתבח בו בכל יום. אשרי חלקו למעלה ולמטה. כמה אוצרות עליונים שמורים לו. עליו נאמר (ספר דניאל יב): 'ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין'.

בזכותי דרבי שמעון יפקון מן גלותא

צו את אהרן. וברש"י אמר רבי שמעון ביותר צריך המקום לזרז במקום שיש חסרון כ"ס. כי ידוע מאלהו הנביא, אין בן דוד בא עד שתכלה פרוטה מן הכיס, עד שתכלה הפרטיות מן הכיס של לב, שלא יחשבו למענם רק הכל למען הקב"ה, ועכשיו בעוונותינו י"ל הפירוש כפשוטו, שכלתה פרוטה מן הכיס. וידוע המשל שמובא מהמגיד מדובנא, על הפסוק כי כבד לב פרעה, נהפך לכבד, כי השם חטאה להארי' מלך החיות וההרגה, ואמר הארי' להשועל לשמור שאף אחד לא יגנוב מהבשר, והשועל לא הי' יכול להתאפק ואכל את לבו של השם, כששב המלך וראה שחסר הלב שאל להשועל, מי לקח הלב הלא שמתוך לשומר, ענה השועל שלא הי' לה לב, שאל הארי' איך יכול להיות. ענה השועל שאם הי' לה לב לא היתה יכולה לחטוא למלך, וזהו כי כבד לב פרעה, וקשה איך יכול להיות שפרעה הזיד כל כך כנגד הקב"ה, מוכרח להיות שלא הי' לו לב שנהפך לכבד, וזהו שאמר רבי שמעון, אמת שצריך שתכלה הפרטיות מן הכיס של לב, אבל מה נעשה שאין לנו לב, וזהו ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כ"ס, שחסר הכיס

של הלב, וזה שקוראים הפרשה ברוב פעמים לפני פסח, כי בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל, אבל אין ישראל נגאלין אלא בתשובה, ולכך ממליץ רבי שמעון שחסר הכיס של הלב, ואין הקב"ה יכול לצפות שנעשה תשובה אלא יגאלנו בלא תשובה, וזה שאומרים על הזוהר שחיבר רבי שמעון בספרא דא יפקון מן גלותא, כי ע"י המליצה של רבי שמעון, כי סתם רבי שמעון הוא רבי שמעון בן יוחאי, וע"י מליצתו יפקון מן גלותא, בב"א. (כ"ק מרן רבינו הגאב"ד זצ"ל הכ"מ)

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו הוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי. (פזמון ל"ג בעומר)

סיפר **כ"ק מרן אדמו"ר מגאלאנטא שליט"א**, סיפור נפלא

מה ששמע מהרה"ג רבי **שלום אליעזר מרגליות** זצ"ל: בעת אחד מביקוריו של כ"ק הגה"ק מרן אדמו"ר **מסאטמאר** זצוקללה"ה בארץ ישראל אחרי הקבלת פנים שנערכה לכבודו של רבינו מסאטמאר זי"ע, ניגש אביו הגה"צ רבי **אשר זעליג**

מרגליות זצ"ל אל רבינו, ושאלו פירוש באיזה מאמר נפלא בזוה"ק, ואמר לרבינו שהפירוש במאמר זה שאל כבר לכמה וכמה גדולים ומקובלים ואף אחד לא ידע הפירוש במאמר זה, מרן זי"ע סגר את עיניו הקדושים, ואחרי עשר דקות פתח את עיניו, ואמר להגה"צ רבי אשר זעליג זצ"ל את הפירוש במאמר הזה.

רבי אשר זעליג נשאר נבהל ונשתומם, והפטיר ואמר שכדי לזכות לומר פירוש במאמר קשה זה, בוודאי ובוודאי נתגלה **(רשב"י)** לרבינו זי"ע ואמר לו הפירוש במאמר זה, והמשיך רבי אשר זעליג שאם רבי שמעון בר יוחאי עצמו הי' פה עכשיו, צריכים לשיר הזמר "בר יוחאי", והתחיל לרקוד בהתלהבות ולשיר את הזמר בר יוחאי, וכל הקהל התחילו ביחד לשיר ולרקוד בר יוחאי.

(קובץ **דמית לתמר** - תמוז תשס"ד)

יז"ל ע"י התאחדות אברכים דקהל סורי זהב אליק

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי